

Lovforslag nr. L 124. Fremsat den 27. november 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor

§ 1

I lov nr. 830 af 19. december 1989 om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om afgift af lønsum m.v.«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales en afgift til statskassen af virksomheder, der mod vederlag leverer ydelser, hvis afsætning er undtaget fra afgiftspligten efter merværdiafgiftslovens § 2, stk. 3, jf. dog nedenfor stk. 2, og af virksomheder med anden økonomisk virksomhed, der mod vederlag leverer ydelser, der ikke er afgiftspligtige efter merværdiafgiftsloven. Der betales tillige afgift af virksomheder, der udgiver eller importerer aviser.

Stk. 2. Afgiftspligten efter stk. 1, 1. pkt., omfatter ikke virksomheder, der udøver aktiviteter vedrørende:

- 1) Social forsorg og bistand.
- 2) Amatørsport.
- 3) Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom.
- 4) Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
- 5) Persontransport, når transporten sker direkte til eller fra udlandet.«.

3. I § 2 indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1,

1. pkt., skal kun anmeldes til registrering, hvis de beskæftiger lønnet arbejdskraft.«.

4. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Skatteministeren kan bestemme, at følgende virksomheder omfattet af registreringspligten kan fritages for at betale afgift:

- 1) Religiøse samfund.
- 2) Virksomheder, som overvejende finansieres af offentlige midler.
- 3) Virksomheder, der afholder arrangementer, og hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at andre grupper af virksomheder omfattet af registreringspligten ikke skal betale afgift.«.

5. § 3, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Såfremt en virksomhed ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.«.

6. I § 3 indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fællesregistrering af flere virksomheder og om delregistrering af virksomheder, der har samme ejer.«.

7. § 4 affattes således:

»§ 4. Afgiften er 2,5 pct. af afgiftsgrundlaget.

Stk. 2. Afgiften er dog 4,5 pct. af afgiftsgrundlaget for virksomheder, der er omfattet af § 5, stk. 2, nr. 1.«.

8. § 5 affattes således:

»§ 5. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens lønsum med tillæg af 45 pct., jf. dog stk. 2 og 5.

Stk. 2. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens lønsum med tillæg af 90 pct. for følgende virksomheder:

- 1) Virksomheder inden for den finansielle sektor, der omfatter virksomheder med aktiviteter vedrørende forsikring, ind- og udlån, kreditformidling, pensionsopsparing, investeringsforvaltning, betalingsformidling samt handel med værdipapirer og/eller valuta.
- 2) Lotterier, Tjipstjenesten og lign. Til disse virksomheders afgiftsgrundlag medregnes også lotterikollektioner og indleveringssteder for tips m.v. for så vidt angår virksomheden med lodsedler, tips m.v.
- 3) Turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed.
- 4) Organisationer, fonde, foreninger, herunder almennyttige boligselskaber, loger m.v.

Stk. 3. Ved opgørelsen af lønsummen skal aflønning i naturalier medregnes til lønsummen i det omfang, de berettiger til feriegodtgørelse efter ferieloven.

Stk. 4. Virksomheder, der både udøver aktiviteter efter § 1, stk. 1, 1. pkt., og andre aktiviteter, skal foretage en fordeling af virksomhedens lønsum, der vedrører den afgiftspligtige del af virksomheden, henholdsvis den øvrige del af virksomheden. Virksomheder, der både skal opgøre afgiftsgrundlaget efter stk. 1 og stk. 2, skal ligeledes foretage en fordeling af virksomhedens lønsum. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter 1. og 2. pkt.

Stk. 5. For virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, er afgiftsgrundlaget værdien af virksomhedens salg af aviser.«.

9. I § 6, stk. 4, udgår: »efter denne lov og bidraget efter lov om arbejdsmarkedsbidrag«.

10. § 7, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

11. § 10, stk. 2, ophæves.

12. § 12 affattes således:

»§ 12. For betaling af afgift efter denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, fællesregistreret, jf. § 3, stk. 4, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering. Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 3, stk. 3, hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften.«.

13. § 13 affattes således:

»§ 13. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr. for en opgørelsesperiode. Der betales ikke rente af en efter § 7, stk. 1, foretaget forhøjelse af afgiften.«.

14. I afsnit III indsættes efter § 13:

»§ 13 a. Ubetalt afgift og rentebeløb kan indrives ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

§ 13 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.«.

15. I § 16, stk. 2, ændres »den centrale told- og skatteforvaltning« til : »Told- og Skattestyrelsen«.

16. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3, stk. 2,« til: »§ 3, stk. 2 eller 3,«.

17. Overalt i loven ændres »den regionale told- og skatteforvaltning« til : »told- og skatteregionen«. Endvidere ændres »Told- og skatteforvaltningen« til : »Told- og skatteregionen« samt »forvaltningen« til : »regionen«.

F. t. l. vedr. lønsumsafgift for virksomheder

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1992 og har virkning for de registreringspligtige virksomheders betaling af afgift for opgørelsesperioder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Virksomheder, der er afgiftspligtige efter loven, og som ikke allerede er registreringspligtige efter lov om lønsumsafgift for

virksomheder inden for den finansielle sektor, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteregionen senest den 2. marts 1992. Overtrædelse af 1. pkt. straffes med bøde. Bestemmelserne i § 18, stk. 4, og § 19 i den i 1. pkt. nævnte lov finder anvendelse.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler til gennemførelse af loven.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Det foreslås, at lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor ændres til med visse undtagelser at omfatte alle virksomheder med afgiftsfri aktiviteter efter momsloven. Samtidig foreslås ændringer i afgiftssatsen og afgiftsgrundlaget. Lovens titel ændres på grund af disse ændringer.

2. Forslaget er et led i den foreslåede omlægning af arbejdsmarkedsbidraget. Der henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag og om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven)(tillægsmoms på 3 pct.). Efter nævnte forslag ophæves arbejdsmarkedsbidraget og erstattes for momspligtige virksomheder af en tillægsmoms på 3 pct.

3. Lønsumsafgiftsloven omfatter i dag alene virksomheder inden for den finansielle sektor. Det foreslås, at loven ændres til at omfatte de ikke-momspligtige virksomheder, der er omfattet af arbejdsmarkedsbidragsloven. Det foreslås tillige, at afgiften omfatter virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, og som ikke skal betale tillægsmoms.

Virksomheder, der er omfattet af arbejdsmarkedsbidragsloven, men som ikke berøres af forslaget om tillægsmoms på 3 pct., vil således fremover skulle betale lønsumsafgift efter denne lov. Der foreslås dog et særligt afgiftsgrundlag for virksomheder, der udgiver eller importerer aviser.

Ændringen angår for det første virksomheder, der er omfattet af bidragspligten efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 1, 2. led, for anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag. Disse virksomheder, der i forvejen betaler bidrag af lønsummen, er omfattet af punkt 3-5 i bilaget til arbejdsmarkedsbidragsloven. Det drejer sig bl.a. om organisationer, fonde og foreninger m.v. For det andet angår ændringen virksomheder med ikke-momspligtige aktiviteter, der er omfattet af bidragspligten efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 1, 1. led, og § 2, stk. 1, nr. 2, for erhvervsmæssig virksomhed. Eksempler er rejsebureauer, taxavognmænd,

læger og tandlæger. Disse virksomheder betaler bidrag beregnet efter momsmetoden (bidraget beregnes på grundlag af salg ÷ køb).

4. Der foreslås en afgiftssats på 2,5 pct., jf. dog punkt 6, for de virksomheder, der omfattes af ændringen af afgiftspligten. Den foreslåede sats svarer til arbejdsmarkedsbidrags-satsen på 2,5 pct. Afgiftsbelastningen bliver hermed den samme for de virksomheder, der i dag betaler arbejdsmarkedsbidrag efter lønsummetoden. Afgiftsgrundlaget er det samme, nemlig virksomhedens samlede lønsum med tillæg af 90 pct.

5. For de ikke-momspligtige virksomheder, der betaler arbejdsmarkedsbidrag efter momsmetoden, bliver der tale om et andet afgiftsgrundlag, nemlig virksomhedens samlede lønsum med tillæg af 45 pct. Værdien af den selvstændiges eget arbejde indgår ikke i lønsummen. Til gengæld foreslås disse virksomheder ikke omfattet af reglerne i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om godtgørelse vedrørende erhvervsvirksomheders udgifter til administration af skatter og afgifter. Det samlede resultat bliver en høj grad af tilnærmelse af lønsumsafgiften til det arbejdsmarkedsbidrag, som disse virksomheder hidtil har betalt. For virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, foreslås afgiften dog beregnet på grundlag af virksomhedens salg af aviser. Resultatet for disse virksomheder er således uændret.

6. For virksomheder inden for den finansielle sektor foreslås en afgiftssats på 4,5 pct. svarende til de gældende afgiftsforhold. Disse virksomheder, der er omfattet af punkt 1 og 2 i bilaget til arbejdsmarkedsbidragsloven, betaler således efter de gældende regler 2,5 pct. i arbejdsmarkedsbidrag og herudover 2 pct. i lønsumsafgift, dvs. i alt 4,5 pct. af samlet lønsum med tillæg af 90 pct.

Provenumæssige konsekvenser

7. Ved lovforslaget overflyttes virksomhed, der er pålagt arbejdsmarkedsbidrag, men ikke moms, til

lønsumsafgiftsloven. For virksomhed, hvis arbejdsmarkedsbidrag i forvejen beregnes af lønsummen, sker der ikke nogen reel ændring. Indtægterne fra disse virksomheder på kontoen for lønsumsafgiftsloven vil stige med ca. 1.350 mill. kr. på helårsbasis, mens indtægterne fra disse virksomheder på kontoen for arbejdsmarkedsbidraget reduceres med samme beløb ved den samtidig foreslåede ophævelse af arbejdsmarkedsbidragsloven.

For anden ikke-momspligtig virksomhed, der hidtil har betalt arbejdsmarkedsbidrag efter moms-metoden, vil indtægterne på lønsumsafgiftskontoen tilsvarende stige med ca. 300 mill. kr. årligt, mens indtægterne fra arbejdsmarkedsbidragsloven reduceres tilsvarende ved denne lovs ophævelse. For virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, vil indtægterne på lønsumsafgiftskontoen stige med ca. 75 mill. kr., hvilket nøje svarer til lettelsen for disse virksomheder ved ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget.

For finansåret 1992 vil merindtægterne efter dette lovforslag isoleret set være ca. 850 mill. kr.

Der henvises i øvrigt til provenubemærkningerne i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag og om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven) (tillægsmoms på 3 pct.).

Administrative konsekvenser

Der henvises til bemærkningerne herom i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag og om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven) (tillægsmoms på 3 pct.).

Spaltehenvisninger

Lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor er indført ved lov nr. 830 af 19. december 1989, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 2848, 3130, 3430, 4043; tillæg A, sp. 2259; tillæg B, sp. 285; tillæg C, sp. 221.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen af lovens titel er en konsekvens af ændringen af lovens anvendelsesområde.

Til nr. 2

Bestemmelsen afgrænser de afgiftspligtige virksomheder. Afgiftspligten ændres til at omfatte de virksomheder, som har været omfattet af lov om arbejdsmarkedsbidrag, men som ikke bliver omfattet af tillægsmomsen på 3 pct. Der foreslås samme undtagelser fra afgiftspligten som efter arbejdsmarkedsbidragsloven. Det drejer sig om social forsyning og bi-stand, amatørsport, udlejning og bortforpagtning af fast ejendom, samt visse former for kunstnerisk virksomhed og persontransport.

Under de almindelige bemærkninger er der i punkt 1-3 redegjort for afgiftens udformning og for hvilke virksomheder, der vil blive omfattet af lovændringen.

Til nr. 3, 4, 5 og 6

Bestemmelserne om registrering af virksomheder, fritagelse for registrering af en række virksomheder, udenlandske virksomheders registreringsforhold og bemyndigelsen til at fastsætte regler om fællesregistrering, henholdsvis delregistrering, svarer til bestemmelser i arbejdsmarkedsbidragsloven, som foreslås overført til denne lov. For så vidt angår den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, bemærkes, at det her er foreslået at give mulighed for, at skatteministeren kan fritage andre grupper af virksomheder for at betale afgift. Under lovens praktisering kan der komme tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt at kunne indrømme sådanne fritagelser. En tilsvarende bestemmelse i momsloven er f.eks. blevet anvendt til inden for en beløbsgrænse at fritage blindes salg af varer, de selv fremstiller.

Til nr. 7

Som anført under de almindelige bemærkninger foreslås afgiftssatsen – svarende til arbejdsmarkedsbidragsloven - fastsat til 2,5 pct. af afgiftsgrundlaget for de virksomheder, der bliver afgiftspligtige ved den foreslåede ændring af loven.

Det er dels de ikke-momsregistrerede virksomheder, der har afregnet arbejdsmarkedsbidrag efter moms-metoden, dels en del af de virksomheder, der har afregnet arbejdsmarkedsbidrag efter lønsums-metoden, f.eks. lotterier, Tjipstjenesten og turistkontorer samt en række organisationer og foreninger. Virksomheder inden for den finansielle sektor (forsikringsvirksomhed samt bank- og kreditvirksomhed m.v., jf. den gældende lovs § 1, stk. 1), skal betale 4,5 pct. af afgiftsgrundlaget. Dette er anført i den nye § 4, stk. 2, og svarer til den hidtidige sats på 2 pct. tillagt arbejdsmarkedsbidragsloven på 2,5 pct.

Til nr. 8

Det foreslås heri, at afgiftsgrundlaget fastsættes til virksomhedens lønsum – som i den gældende lov – med et tillæg. For køb/salg-virksomheder foreslås tillægget fastsat til 45 pct. (det nye § 5, stk. 1), medens det for den finansielle sektor og en række lønsumsvirksomheder (§ 5, stk. 2) – som hidtil – foreslås fastsat til 90 pct. Der henvises til de almindelige bemærkninger foran (punkt 4-6).

Stk. 3 svarer til reglerne i den gældende lov.

Bestemmelsen i stk. 4 fastsætter, at virksomheder, der både udøver afgiftspligtige og afgiftsfri aktiviteter, skal foretage en fordeling af virksomhedens lønsum. Fordelingen skal omfatte den afgiftspligtige, henholdsvis den afgiftsfri del af virksomheden. Samme fordeling skal foretages af virksomheder, der opgør afgiftsgrundlaget efter både stk. 1 og 2, dvs. lønsum med tillæg af 45 pct., henholdsvis 90 pct. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for opgørelsen af afgiftsgrundlaget.

Det foreslås i stk. 5, at afgiftsgrundlaget for virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, er værdien af virksomhedens salg af aviser. Værdien opgøres efter reglerne i momsloven.

Til nr. 9, 10, 11, 12, 13 og 16

Ændringerne er konsekvenser af arbejdsmarkedsbidragslovens ophævelse. En del regler, herunder

med visse redaktionelle ændringer, er det fundet nødvendigt at overføre til lønsumsafgiftsloven.

Til nr. 14

Den foreslåede regel i den nye § 13 a skal ses i sammenhæng med, at der i afgiftslovene er hjemmel til at give påbud om lønindeholdelse for de pågældende beløb.

Den foreslåede regel i den nye § 13 b om eftergivelse og henstand er en konsekvens af, at tilsvarende bestemmelser er indsat i den øvrige afgiftslovgivning ved lov nr. 825 af 19. december 1989.

Til nr. 15 og 17

Forslaget indeholder alene en ajourføring i loven af de statslige myndighedsbetegnelser.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft og har virkning fra den 1. januar 1992. Virksomheder, der ikke i forvejen er registreret for lønsumsafgift, skal anmelde sig til registrering senest 2. marts 1992.

Stk. 3 giver skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af loven. En noget tilsvarende bestemmelse findes i arbejdsmarkedsbidragsloven.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 830 af 19. december 1989 om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om afgift af lønsum m.v.«.

Lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales en afgift til statskassen af virksomheder, der mod vederlag leverer ydelser, hvis afsætning er undtaget fra afgiftspligten efter merværdiafgiftslovens § 2, stk. 3, jf. dog nedenfor stk. 2, og af virksomheder med anden økonomisk virksomhed, der mod vederlag leverer ydelser, der ikke er afgiftspligtige efter merværdiafgiftsloven. Der betales tillige afgift af virksomheder, der udgiver eller importerer aviser.

Stk. 2. Afgiftspligten efter stk. 1, 1. pkt., omfatter ikke virksomheder, der udøver aktiviteter vedrørende:

- 1) Social forsorg og bistand.
- 2) Amatørsport.
- 3) Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom.
- 4) Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
- 5) Persontransport, når transporten sker direkte til eller fra udlandet.«.

§ 1. Virksomheder inden for den finansielle sektor betaler en afgift til statskassen. Sektoren omfatter virksomheder med aktiviteter vedrørende forsikring, ind- og udlån, kredit-

formidling, pensionsopsparring, investeringsforvaltning, betalingsformidling samt handel med værdipapirer og/eller valuta.

Stk. 2. Afgiftspligten er betinget af, at virksomheden skal betale arbejdsmarkedsbidrag, og at bidragsgrundlaget opgøres efter § 8, stk. 1, nr. 2 eller § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om arbejdsmarkedsbidrag.

3. I § 2 indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, 1. pkt., skal kun anmeldes til registrering, hvis de beskæftiger lønnet arbejdskraft.«.

4. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Skatteministeren kan bestemme, at følgende virksomheder omfattet af registreringspligten kan fritages for at betale afgift:

- 1) Religiøse samfund.
- 2) Virksomheder, som overvejende finansieres af offentlige midler.
- 3) Virksomheder, der afholder arrangementer, og hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at andre grupper af virksomheder omfattet af registreringspligten ikke skal betale afgift.«.

5. § 3, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Såfremt en virksomhed ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.«.

§ 3. — — —

Stk. 3. Virksomheder, der i medfør af § 5, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsbidrag er fæl-

lesregistreret eller delregistreret, skal registreres på samme måde efter denne lov.

6. I § 3 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fællesregistrering af flere virksomheder og om delregistrering af virksomheder, der har samme ejer.«.

7. § 4 affattes således:

»§ 4. Afgiften er 2,5 pct. af afgiftsgrundlaget.

Stk. 2. Afgiften er dog 4,5 pct. af afgiftsgrundlaget for virksomheder, der er omfattet af § 5, stk. 2, nr. 1.«.

§ 4. Afgiften er 2 pct. af afgiftsgrundlaget.

8. § 5 affattes således:

»§ 5. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens lønsum med tillæg af 45 pct., jf. dog stk. 2 og 5.

Stk. 2. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens lønsum med tillæg af 90 pct. for følgende virksomheder:

- 1) Virksomheder inden for den finansielle sektor, der omfatter virksomheder med aktiviteter vedrørende forsikring, ind- og udlån, kreditformidling, pensionsopsparing, investeringsforvaltning, betalingsformidling samt handel med værdipapirer og/eller valuta.
- 2) Lotterier, Tipstjenesten og lign. Til disse virksomheders afgiftsgrundlag medregnes også lotterikollektioner og indleveringssteder for tips m.v. for så vidt angår virksomheden med lodsedler, tips m.v.
- 3) Turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed.
- 4) Organisationer, fonde, foreninger, herunder almennyttige boligselskaber, logger m.v.

Stk. 3. Ved opgørelsen af lønsummen skal aflønning i naturalier medregnes til lønsummen i det omfang, de berettiger til feriegodtgørelse efter ferieloven.

Stk. 4. Virksomheder, der både udøver aktiviteter efter § 1, stk. 1, 1. pkt., og andre aktiviteter, skal foretage en fordeling af virksomhedens lønsum, der vedrører den afgiftspligtige del af virksomheden, henholdsvis den øvrige del af virksomheden. Virksomheder, der både skal opgøre afgiftsgrundlaget efter stk. 1 og stk. 2, skal ligeledes foretage en fordeling af virksomhedens lønsum. Skatteministeren kan

fastsætte nærmere regler for opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter 1. og 2. pkt.

Stk. 5. For virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, er afgiftsgrundlaget værdien af virksomhedens salg af aviser.«.

§ 5. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens samlede lønsum med tillæg af 90 pct.

Stk. 2. Ved opgørelsen af lønsummen skal aflønning i naturalier medregnes til lønsummen i det omfang, de berettiger til feriegodtgørelse efter ferieloven.

9. I § 6, stk. 4, udgår: »efter denne lov og bidraget efter lov om arbejdsmarkedsbidrag«.

§ 6. ---

Stk. 4. Udgår afgiften for en opgørelsesperiode efter denne lov og bidraget efter lov om arbejdsmarkedsbidrag under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

10. § 7, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 7. Foreligger angivelsen for en opgørelsesperiode ikke rettidigt, forhøjes afgiften for den pågældende periode med 1 pct., dog mindst med 500 kr. og højst 1.100 kr. Afgiften forhøjes dog ikke, hvis virksomhedens bidragstilsvaret for den samme periode er forhøjet efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 12, stk. 1.

11. § 10, stk. 2, ophæves.

§ 10. ---

Stk. 2. For virksomheder, der har forkortet opgørelsesperiode efter § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsbidrag, forkortes opgørelsesperioden efter denne lov tilsvarende.

12. § 12 affattes således:

»§ 12. For betaling af afgift efter denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, fællesregistreret, jf. § 3, stk. 4, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering. Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 3, stk. 3, hæfter denne og

virksomheden solidarisk for betaling af afgiften.«.

§ 12. For betaling af afgift efter denne lov hæfter den, der ejer virksomheden. Er flere virksomheder fællesregistreret, jf. § 3, stk. 3, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgiften.

13. § 13 affattes således:

»§ 13. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr. for en opgørelsesperiode. Der betales ikke rente af en efter § 7, stk. 1, foretaget forhøjelse af afgiften.«.

§ 13. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden. Rentebeløbet skal sammen med rentebeløb efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 21 dog mindst udgøre 50 kr.

14. I afsnit III indsættes efter § 13:

»§ 13 a. Ubetalt afgift og rentebeløb kan indrives ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

§ 13 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.«.

15. I § 16, stk. 2, ændres »den centrale told- og skatteforvaltning« til : »Told- og Skattestyrelsen«.

§ 16. — — —

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af den centrale told- og skatteforvaltning, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

16. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3, stk. 2,« til: »§ 3, stk. 2 eller 3,«.

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

— — —

2) Overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2, § 6, stk. 2, 1. og 3. pkt., § 14, stk. 2 og 3, § 15, stk. 3, 2. pkt., eller § 21, stk. 2.

— — —

17. Overalt i loven ændres »den regionale told- og skatteforvaltning« til: »told- og skatteregionen«. Endvidere ændres »Told- og skatteforvaltningen« til: »Told- og skatteregionen« samt »forvaltningen« til: »regionen«.